

ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ เพื่อให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นและเป็นการสร้างกลไกการสื่อสารที่สร้างสรรค์ระหว่างบุคลากรในมหาวิทยาลัย เพื่อการเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลในองค์กรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยที่มีเป้าประสงค์เป็นองค์กรธรรมรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๒) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๘ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

บรรดาระเบียบ คำสั่ง และประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

"นายกสภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

"สำนักงานสภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สำนักงานสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงาน ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของมหาวิทยาลัยและให้หมายความรวมถึงบุคคลผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับค่าตอบแทนจากมหาวิทยาลัยเป็นรายเดือนด้วย

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงาน มีอำนาจสั่งการให้คุณหรือลงโทษ รวมถึงมีอำนาจปกครองดูแลผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

"อุทธรณ์" หมายความว่า การโต้แย้งและคัดค้านคำสั่งลงโทษทางวินัยเพื่อขอให้มีการยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าว

"ร้องทุกข์" หมายความว่า การร้องทุกข์กรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีอาจุอุทธรณ์ได้

"คู่กรณี" หมายความว่า ผู้อุทธรณ์ ผู้สั่งลงโทษทางวินัย และผู้ร้องทุกข์ ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

"ผู้อุทธรณ์" หมายความว่า พนักงานผู้มีสิทธิอุทธรณ์และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทนด้วย

"ผู้ร้องทุกข์" หมายความว่า พนักงานผู้มีสิทธิร้องทุกข์และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทนด้วย

ข้อ ๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษากรให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกิดขึ้นจากการใช้บังคับตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของนายกสภามหาวิทยาลัยให้ถือว่าเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ วัตถุประสงค์การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ เป็นเรื่องการพนักงานสัมพันธ์ส่วนหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างคู่กรณีกับผู้ร่วมงานเมื่อมีกรณีเกิดปัญหาขึ้นระหว่างกันควรได้รับการปรึกษาหารือทำความเข้าใจ และเป็นหน้าที่ของคู่กรณีที่จะต้องทราบปัญหาของผู้ร่วมงานการให้โอกาสสลับฟังและแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน รวมทั้งการสร้างกลไกป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ร้องทุกข์ และการอุทธรณ์กรณีที่พนักงานถูกลงโทษนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานได้เสนอเรื่องการลงโทษให้มีการทบทวนหรือยกขึ้นพิจารณาใหม่อีกครั้ง เป็นการสร้างกลไกการสื่อสารที่สร้างสรรค์ในระบบธรรมาภิบาลที่สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในองค์กร

หมวด ๒

คณะกรรมการและการยื่นอุทธรณ์และร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย คณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า ก.อ.ร. ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภามหาวิทยาลัยมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกจำนวนสี่คนเป็นกรรมการ

(๓) พนักงานจำนวนสองคน ประกอบด้วยพนักงานสายวิชาการหนึ่งคน และพนักงานสาย

ปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารทั่วไปหนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้รองอธิการบดีที่กำกับสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการ ให้หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและหัวหน้าส่วนนิติการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ต้องเป็นบุคคลภายนอกซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านกฎหมายสองคน โดยคนหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ด้านกฎหมายปกครอง ด้านรัฐศาสตร์หนึ่งคน และด้านการบริหารจัดการองค์การ หรือการบริหารทรัพยากรมนุษย์หนึ่งคน

คุณสมบัติ การสรรหา และการได้มาซึ่งกรรมการตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามประกาศที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ให้สภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของ ก.อ.ร. แต่งตั้งกรรมการตาม (๒) คนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ข้อ ๘ ก.อ.ร. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีแต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่งแล้ว ประธาน ก.อ.ร. และกรรมการ ก.อ.ร. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

กรณีที่ประธาน ก.อ.ร. หรือกรรมการ ก.อ.ร. วางลงก่อนครบกำหนดวาระ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งประธาน ก.อ.ร. หรือกรรมการ ก.อ.ร. ขึ้นใหม่แทนโดยเร็ว และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งแทนก็ได้ โดยให้ถือว่า ก.อ.ร. ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

กรณีที่ประธาน ก.อ.ร. หรือกรรมการ ก.อ.ร. พ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว แต่ยังไม่ได้แต่งตั้งประธาน ก.อ.ร. หรือกรรมการ ก.อ.ร. ขึ้นใหม่ ให้ประธาน ก.อ.ร. หรือกรรมการ ก.อ.ร. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าสภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งประธาน ก.อ.ร. หรือกรรมการ ก.อ.ร. ขึ้นใหม่

ข้อ ๙ ก.อ.ร. มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

(๒) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

(๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.อ.ร.

(๔) เสนอแนะและให้คำปรึกษาต่อสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์

(๕) รายงานผลการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ การประชุมและการลงมติวินิจฉัยของ ก.อ.ร. ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การพิจารณาวินิจฉัยของ ก.อ.ร. ให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดแล้วมีผลผูกพันคู่กรณี โดยคำวินิจฉัยชี้ขาดของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๒ เมื่อสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้เลขาธิการ ก.อ.ร. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมทั้งแจ้งสิทธิและวิธีการยื่นคำฟ้อง และระยะเวลาในการยื่นคำฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ เมื่อมหาวิทยาลัยดำเนินการตามผลการวินิจฉัยชี้ขาดของสภามหาวิทยาลัยไปอย่างไรแล้วให้แจ้งผลการดำเนินงานให้ ก.อ.ร. ทราบโดยเร็ว

ส่วนที่ ๒

การยื่นคัดค้านประธาน ก.อ.ร. และกรรมการ ก.อ.ร.

พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

ข้อ ๑๔ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิยื่นคัดค้านประธาน ก.อ.ร. และกรรมการ ก.อ.ร. ด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกคำสั่งลงโทษทางวินัย
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกคำสั่งลงโทษทางวินัย
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์
- (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็น หรือเคยเป็นผู้สั่งลงโทษทางวินัย
- (๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับการดำเนินการสั่งให้ออกจากงานหรือการดำเนินการสั่งลงโทษทางวินัย
- (๖) เป็นคู่สมรสหรือญาติโดยเกี่ยวข้องเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดา และมารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา

การคัดค้านตามวรรคหนึ่งต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.ร. เริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

เมื่อประธาน ก.อ.ร. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาเพื่อให้พิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ร. ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่งอาจขอถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์ เว้นแต่การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ที่ประชุม ก.อ.ร. อาจใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ร. เข้าร่วมประชุมต่อไป

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ ก.อ.ร. ที่ไม่ถูกคัดค้านเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นทราบและไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมการพิจารณาอุทธรณ์หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคัดค้าน

ข้อ ๑๕ เมื่อมีเหตุตามข้อ ๑๔ ผู้อุทธรณ์อาจยื่นคัดค้านผู้เป็นประธาน ก.อ.ร. และกรรมการ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัย แล้วให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยรายงานประธาน ก.อ.ร. ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่รับคำคัดค้านแล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๓

การยื่นคัดค้านประธาน ก.อ.ร. และกรรมการ ก.อ.ร.

พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๑๖ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิยื่นคัดค้านประธาน ก.อ.ร. และกรรมการ ก.อ.ร. ด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคู่กรณีผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องร้องทุกข์
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์
- (๔) เป็นคู่สมรสหรือญาติโดยเกี่ยวข้องเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดา และมารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.ร. เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อประธาน ก.อ.ร. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาเพื่อให้พิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ร. ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่งอาจขอถอนตัวจากการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ เว้นแต่การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อบอร์ดประชุม ที่ประชุม ก.อ.ร. อาจใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ร. เข้าร่วมประชุมต่อไปได้

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. มีได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ ก.อ.ร. ที่ไม่ถูกคัดค้านเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาร้องทุกข์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นร่วมพิจารณาร้องทุกข์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาร้องทุกข์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมการพิจารณาร้องทุกข์หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคัดค้าน

ข้อ ๑๗ เมื่อมีเหตุตามข้อ ๑๖ ผู้ร้องทุกข์อาจยื่นคัดค้านผู้เป็นประธาน ก.อ.ร. และกรรมการ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัย แล้วให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยรายงาน ประธาน ก.อ.ร. ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่รับคำคัดค้านแล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การอุทธรณ์

ส่วนที่ ๑

วิธีการอุทธรณ์

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานผู้มีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ภายใน สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษทางวินัย โดยให้ยื่นเป็นหนังสืออุทธรณ์ต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยลงลายมือชื่อรับทราบ คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง แต่ได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลง ทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยได้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้เก็บไว้ เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน หนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษ ทางวินัยได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งดังกล่าว แต่ได้มีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย พร้อมมอบสำเนาคำสั่งให้ไว้แล้ว ให้ผู้แจ้งจัดทำบันทึกการรายงาน การแจ้งคำสั่ง โดยระบุวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่ได้มีการแจ้ง พร้อมลงลายมือชื่อผู้แจ้ง และพยานรู้เห็น เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการแจ้ง ให้ถือว่าวันที่มีการแจ้งดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ถูกสั่งได้รับแจ้งคำสั่งโดยชอบ

ข้อ ๑๙ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทำการอุทธรณ์แทนได้ ด้วยเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้
- (๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด
- (๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ ก.อ.ร. เห็นสมควร ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งหนังสืออุทธรณ์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้นจะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว แทนได้ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์ อักษรได้โดยมีหลักฐานประกอบ

ข้อ ๒๐ กรณีที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิได้รับผลประโยชน์ ตกทอดจากผู้มีสิทธิอุทธรณ์ หรือทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งแทนได้ภายในระยะเวลา สี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์แล้วและผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย ให้ทายาทผู้มีสิทธิได้รับผลประโยชน์ตกทอดจากผู้มีสิทธิอุทธรณ์ หรือทายาทคนใดคนหนึ่งของผู้นั้น ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งแทนได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่มีทายาทหลายคนก็ดี ทายาทเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถก็ดี หากทายาทเหล่านั้นประสงค์จะอุทธรณ์แทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสามารถ มาบังคับใช้แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึง ก.อ.ร. โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด ที่อยู่ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และหมายเลขโทรศัพท์สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๓) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อผู้อุทธรณ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

กรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้องหรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้หมดสิทธิไม่รับเรื่องอุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการอุทธรณ์ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

กรณีที่ ก.อ.ร. ได้พิจารณาเห็นว่าเรื่องลงโทษที่อุทธรณ์เป็นความผิดที่ชัดแจ้งตามเอกสารและหลักฐานที่มีอยู่แล้ว ก.อ.ร. จะให้ผู้อุทธรณ์แถลงการณ์ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่มีการแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. บันทึกเสียงไว้เป็นหลักฐาน

กรณีที่ ก.อ.ร. อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจา ก.อ.ร. จะเปิดโอกาสให้คู่กรณีเข้ามาร่วมแถลงแก้ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือคู่กรณีมาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้วประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ร. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ประสงค์จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดลอกเอกสารสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาโทษได้ โดยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ เรื่องอุทธรณ์ที่ ก.อ.ร. จะรับไว้พิจารณาได้จะต้องเป็นเรื่องที่ยื่นภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง และมีสาระสำคัญตามข้อ ๒๑

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์เรื่องใดเป็นเรื่องที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาโดยเร็วและเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด โดยคำวินิจฉัยชี้ขาดของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาดแล้วมีมติไม่รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งมติไปยังผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ข้อ ๒๔ ผู้อุทธรณ์จะถอนเรื่องอุทธรณ์ก่อนที่ ก.อ.ร. จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อประธาน ก.อ.ร. เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ พร้อมทั้งให้ ก.อ.ร. แจ้งให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

การถอนอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิ์ผู้อุทธรณ์ที่จะยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

ข้อ ๒๕ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

หากครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ ก.อ.ร. เห็นว่ายังมีเหตุผลความจำเป็นต้องขยายเวลาต่อไปอีกเพื่อสิทธิประโยชน์และเป็นธรรม ให้ ก.อ.ร. ขอยกขยายเวลาต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบการขยายเวลาต่อไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน พร้อมทั้งแจ้งเหตุให้ผู้อุทธรณ์ทราบทุกครั้งที่ยกขยายเวลา

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย

ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ พนักงาน หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ ก.อ.ร. ได้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์แล้ว ให้ ก.อ.ร. มีความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้อง ชอบด้วยกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย และเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษชอบด้วยกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย แต่เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับความผิด ให้มีมติเปลี่ยนแปลงระดับโทษให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ชอบด้วยกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ให้มีมติเพิกถอนคำสั่งลงโทษและให้ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสม

(๔) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย และเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกลงโทษไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัย ให้มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องและเหมาะสม

ให้ ก.อ.ร. เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดแล้วมีมติตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดอันเกิดจากการกระทำความผิดร่วมกัน และมีพฤติการณ์แห่งการกระทำโดยสภาพอย่างเดียวกัน หากมีผู้ใดหนึ่งในกลุ่มผู้ถูกลงโทษดังกล่าวได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และผลของการพิจารณาอุทธรณ์เป็นคุณแก่ผู้ถูกลงโทษ ให้พิจารณาว่าหากพฤติการณ์ของผู้ซึ่งมิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์มีลักษณะเป็นเหตุในคดีเดียวกันกับผู้ถูกลงโทษโดยสภาพ ให้ ก.อ.ร. มีอำนาจพิจารณาให้ผู้นั้นได้รับประโยชน์จากผลแห่งการอุทธรณ์เช่นเดียวกับผู้ถูกลงโทษ ทั้งนี้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการยื่นอุทธรณ์จากบุคคลดังกล่าวเป็นรายกรณี

ในการมีมติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ ก.อ.ร. บันทึกเหตุผลการพิจารณาไว้ในรายงานการประชุมและให้ถือรายงานการประชุมเป็นความเห็นของ ก.อ.ร.

ข้อ ๒๓ เมื่อสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งมหาวิทยาลัยภายในระยะเวลาสิบห้าวัน และให้มหาวิทยาลัยดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปภายในระยะเวลาสิบห้าวัน

หมวด ๔ **การร้องทุกข์** **ส่วนที่ ๑** **วิธีการร้องทุกข์**

ข้อ ๒๔ กรณีที่พนักงานได้ปรึกษาหารือกับคู่กรณีแล้วแต่ยังไม่เป็นที่พอใจ หรือไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับคู่กรณี ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับโดยมีเหตุแห่งการร้องทุกข์และลำดับชั้นแห่งการร้องทุกข์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ และ ข้อ ๓๐ แห่งระเบียบนี้

กรณีการร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อ ก.อ.ร. โดยยื่นที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ หรือควรได้รับทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๕ พนักงานมีสิทธิที่จะร้องทุกข์ได้เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแตกต่างกันในเรื่อง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สถานะภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะทางสังคมหรือเศรษฐกิจ ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา อบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อกฎหมายหรือมีอคติเรื่องเพศสภาพ หรือความพิการ

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๒) พนักงานผู้ใดเห็นว่าคู่กรณีใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตน ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) ถูกสั่งพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือเลิกจ้าง

ข้อ ๓๐ เมื่อมีเหตุร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) การร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ โดยการพิจารณาในแต่ละลำดับชั้นให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน กรณีมีเหตุจำเป็นให้ขอขยายเวลา ต่ออธิการบดีได้ไม่เกินสามสิบวัน และเมื่อได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาแล้ว ให้แจ้งผู้ร้องทุกข์ทราบ

(๒) กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ได้ร้องทุกข์ตาม (๑) แล้วแต่ยังไม่เป็นที่พอใจให้ร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร.

(๓) ห้ามมิให้ ก.อ.ร. รับเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้ร้องทุกข์ไม่ได้ดำเนินการตาม (๑) เว้นแต่เหตุแห่ง การร้องทุกข์เกิดจากอธิการบดี ให้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร.

ข้อ ๓๑ หนังสือร้องทุกข์ ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด ที่อยู่ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และหมายเลขโทรศัพท์สำหรับการติดต่อ เกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา หรือวันที่พ้นกำหนดการพิจารณาของผู้ บังคับบัญชา

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่อง

(๕) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๖) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์หรือผู้รับมอบหมาย

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งคำร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้น จะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งคำร้องทุกข์ดังกล่าวแทนได้ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้โดยมีหลักฐานประกอบ

กรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งผู้ร้องทุกข์ แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ร้องทุกข์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้ไม่มีมติไม่รับคำร้องทุกข์

ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิขอแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการร้องทุกข์ได้โดยไม่แสดงความประสงค์ไว้ ในหนังสือร้องทุกข์ภายในระยะเวลาตามกำหนดไว้ในข้อ ๒๘ วรรคสอง

กรณีที่ ก.อ.ร. ได้พิจารณาเห็นว่าเรื่องที่ร้องทุกข์มีเอกสารและหลักฐานชัดเจนอยู่แล้ว ก.อ.ร. จะให้ผู้ร้องทุกข์แถลงการณ์ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้

กรณีที่ ก.อ.ร. อนุญาตให้ผู้ร้องทุกข์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจา ก.อ.ร. จะเปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นคู่กรณีเข้ามาร่วมแถลงแก้ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่มีการแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. บันทึกเสียงไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์หรือคู่กรณีมาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้วประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ร. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ในกรณีที่ไม่มี การลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ในกรณีที่ไม่มี การแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง แต่ได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยได้ส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๒) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของคู่กรณีโดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของคู่กรณีดังกล่าวเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๓๓ เรื่องร้องทุกข์ที่ ก.อ.ร. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเหตุร้องทุกข์ตามข้อ ๒๙ และยื่นหรือส่งตามกำหนดเวลาในข้อ ๒๘ วรรคสอง

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์เรื่องใดเป็นเรื่องที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาโดยเร็วและเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด โดยคำวินิจฉัยชี้ขาดของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาดแล้วมีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณาให้เลขาธิการ ก.อ.ร. แจ้งมติไปยังผู้ร้องทุกข์พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ข้อ ๓๔ ผู้ร้องทุกข์จะถอนเรื่องร้องทุกข์ก็ได้และให้นำข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๓๕ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของคู่กรณีผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

ในกรณีจำเป็นและสมควร อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใดหรืออาจขอให้ผู้แทนหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใดมาให้อรรถาธิบายหรือชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ให้ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

หากครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ ก.อ.ร. เห็นว่ายังมีเหตุผลความจำเป็นต้องขยายเวลาต่อไปอีกเพื่อสิทธิประโยชน์และเป็นธรรม ให้ ก.อ.ร. ขอยกเวลาต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบการขยายเวลาต่อไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน พร้อมทั้งแจ้งผู้ร้องทุกข์ทราบทุกครั้งที่ยกขยายเวลา

ข้อ ๓๖ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้ ก.อ.ร. มีความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่คู่กรณีใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยแล้ว หรือการปฏิบัติของคู่กรณีต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่คู่กรณีใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ให้มีมติโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่คู่กรณีใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

(๔) ถ้าเห็นว่าการที่คู่กรณีใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อ ผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ให้มีมติให้แก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ให้สั่งดำเนินการประการอื่น หรือให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควร เพื่อให้คู่กรณีผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของมหาวิทยาลัย

(๕) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย มีความเหมาะสมและเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ให้ ก.อ.ร. เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดแล้วมีมติตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

การมีมติตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.อ.ร. บันทึกเหตุผลการพิจารณาไว้ในรายงานการประชุมและให้
ถือรายงานการประชุมเป็นความเห็นของ ก.อ.ร.

หมวด ๕

การนับระยะเวลา

ข้อ ๓๗ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดทำการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๘ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ไว้แล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ หรือเรื่องร้องทุกข์ต่อไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่มีการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ตามคำสั่งสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่ ๗/๒๕๖๘ ฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ และคำสั่งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่ ๑๒/๒๕๖๘ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งตั้งขึ้นตามระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการตามระเบียบนี้ไปจนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนนิติการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายธีระชัย เหมนะสิริ)

นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๑๙ ม.ค. ๖๙ เวลา ๑๔:๗:๒๓ Personal PKI-LN

Signature Code : 2VSib-mcXWX-e3L8/-+nede